Lietas arhīva Nr. 1-0051-20/37
ECLI:LV:ZRT:2020:0203.173005120.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2020.gada 3.februārī

Zemgales rajona tiesas
tiesnese Līga Baltmane-Zepa,
ar tiesas sēdes sekretāri Andu Grīnbergu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.panta.

Aprakstošā daļa

2020.gada 6.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore noformējusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC271906 par to, ka /pers. A/ 2019.gada 28.decembrī plkst.23.50 neatradās savā norādītajā dzīvesvietā /adrese/, ar ko tīši pārkāpa papildsoda – policijas kontrole - nosacījumus.

Protokolā norādīts, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pantā.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[11] panta pirmā daļa noteic, ka lietas izskatīšana ir atliekama, ja lietu nav iespējams iztiesāt sakarā ar to, ka uz tiesas sēdi nav ieradusies kāda persona.

Ņemot vērā to, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldei par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvis nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, tiesa uzskata, ka nav konstatējami objektīvi iemesli lietas izskatīšanas atlikšanai, līdz ar to lieta skatāma Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvja prombūtnē.

/pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka vainu izdarītajā atzīst un ļoti nožēlo. Laikā ap plkst.22.00 izbraucis no Biržiem, pa ceļam salūzusi mašīna, tāpēc laikā neatradies savā dzīvesvietā.

Motīvu daļa

Noklausījusies paskaidrojumu, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesnese atzīst, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpumā izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pantā, ir pierādīta.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pantu administratīvā atbildība iestājas par policijas kontroles noteikumu tīšu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kurai noteikta policijas kontrole.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No minētā secināms, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam (sk., piemēram, *Zemgales apgabaltiesas 2016.gada 12.janvāra spriedumu lietā Nr.137006315*).

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu /pers. A/ sodīts par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas, nosakot sodu brīvības atņemšanas veidā uz pieciem gadiem sešiem mēnešiem ar policijas kontroli uz diviem gadiem (*lietas 9.-26.lapa*).

/pers. A/ notiesāts, piemērojot tās Krimināllikuma normas, kas bija spēkā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdī. Saskaņā ar Krimināllikuma 45.panta pirmo daļu policijas kontrole ir papildsods, ko tiesa piespriež kā piespiedu līdzekli, lai uzraudzītu no brīvības atņemšanas vietas atbrīvotās personas uzvedību un pakļautu šo personu policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem.

Ievērojot minēto, secināms, ka /pers. A/ ir persona, kurai noteikts papildsods - policijas kontrole.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa Pārejas noteikumu 24.punktu – papildsodu – policijas kontrole – turpina izciest personas, kurām tas piespriests; 4.apakšpunkts noteic, ka policijas kontroles īstenošanai piemēro Ministru kabineta 2008.gada 30.jūnija noteikumus Nr.479 "Papildsoda- policijas kontrole - īstenošanas kārtība". Šo noteikumu 14.punktā norādīts, ka atbildīgā amatpersona iepazīstina kontrolējamo personu ar lēmumu par policijas kontroles ierobežojumu noteikšanu un izskaidro policijas kontroles ievērošanas kārtību un kontrolējamās personas tiesības un pienākumus. Kontrolējamā persona ar parakstu apliecina, ka iepazinusies ar minēto informāciju. Savukārt šo noteikumu 25.punkts noteic, ka par policijas kontroles noteikumu pārkāpumu ir uzskatāma ikviena neattaisnota rīcība, kuras rezultātā kontrolējamā persona nav izpildījusi lēmumā par policijas kontroles ierobežojumu noteikšanu, šajos noteikumos vai citos normatīvajos aktos, kas reglamentē kriminālsodu izpildi, noteiktos pienākumus.

Pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas /pers. A/ atbrīvots 2019.gada 29.septembrī *(lietas 7., 8.lapa)*.

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores S. Tīsutinas 2019.gada 2.oktobra lēmumu cita starpā /pers. A/ noteikts ierobežojums laikā no plkst.23.00-6.00 atrasties savā norādītajā dzīvesvietā /adrese/ (*lietas 6.lapa*). Nav šaubu, ka /pers. A/ bija zināmi papildsoda izciešanas nosacījumi, jo viņš ir par šo faktu parakstījies, turklāt /pers. A/ izsniegta soda izciešanas kārtība *(lietas 8.lapa)*, un minēto /pers. A/ neapstrīdēja arī tiesas sēdē.

Lai arī /pers. A/ bija pienākums no plkst.23.00-6.00 atrasties savā norādītajā dzīvesvietā /adrese/, /pers. A/ 2019.gada 28.decembrī plkst.23.50 tur neatradās, ko pierāda lietas materiālos esošais Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas darbinieka 2019.gada 28.decembrī noformētais pārbaudes akts (*lietas 4.lapa*), kurā norādīts, ka /pers. A/ neatrodas norādītajā dzīvesvietā, jo dzīvokļa durvis neviens neatvēra.

Lietas materiālos esošajā /pers. A/ rakstveida paskaidrojumā norādīts, ka 2019.gada 28.decembrī aizkavējies, jo draugam salūzusi automašīna un uz mājām nācies iet ar kājām (*lietas 5.lapa*). Minēto /pers. A/ apstiprināja arī tiesas sēdē.

Ņemot vērā minēto, uzskatāms, ka /pers. A/ izdarītais policijas kontroles noteikumu pārkāpums ir tīss. Personai, kurai jāizcieš policijas kontrole, ir jādara viss iespējamais, lai nepārkāptu noteiktos ierobežojumus. Konkrētajā gadījumā tiesnese nekonstatē apstākļus, kas attaisnotu /pers. A/ neatrašanos norādītajā dzīvesvietā. Tiesnese uzskata, ka, ievērojot /pers. A/ sniegto paskaidrojumu, viņam papildsoda izciešanas laikā sava dzīve ir jāorganizē tā, lai minimizētu risku soda izciešanas nosacījumu pārkāpšanā. Konkrētajā gadījumā /pers. A/ bija jāpārliecinās, vai viņš spēs noklūt laicīgi savā dzīvesvietā, ja nē, par to jāinformē inspektore. Tiesnese uzskata, ka ir pamats /pers. A/ atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un par tā izdarīšanu viņš ir sodāms.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.panta sankcija paredz sodu naudas soda līdz 70 *euro* veidā vai administratīvo arestu līdz desmit diennaktīm.

Nosakot sodu /pers. A/, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otro daļu tiesnese ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, apstākļus, kas mīkstina un pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā definēto soda mērķi, kas ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Sodu reģistra izdrukas redzams, ka /pers. A/ iepriekš administratīvi sodīts *(lietas 27.lapa)*. Ieslodzījuma vietu pārvaldes raksturojumā norādīts, ka, esot ieslodzījumu vietās, /pers. A/ pieļāvis pārkāpumus, par kuriem disciplināri sodīts, nebijis pieklājīgs saskarsmē ar cietuma administrācijas pārstāvjiem, neizpildījis likumīgās prasības, glabājis priekšmetus, kas ir aizliegti, vienu reizi izteikts pamudinājums (*lietas 7.lapa*). Tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka mēģina atrast algotu darbu, apgādībā personu nav. Ievērojot minēto, tiesnese secina, ka /pers. A/ ir vērtējams neitrāli.

Tiesnese saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu;

atbilstoši minētā likuma 34.pantam tiesnese nekonstatē atbildību pastiprinošos apstākļus.

Tiesnese, ņemot vērā iepriekš spriedumā minētos soda apmēra un veida ietekmējošos apstākļus, soda mērķi, uzskata, ka /pers. A/ piemērojams sods naudas soda veidā 20 EUR apmērā, kas būs pietiekami audzinošs sods.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177., 289.[13], 289.[16] - 289.[18] pantu tiesnese

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt viņu ar naudas sodu 20 EUR (divdesmit *euro*) apmērā.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 3.februārī.

Tiesnese Līga Baltmane-Zepa